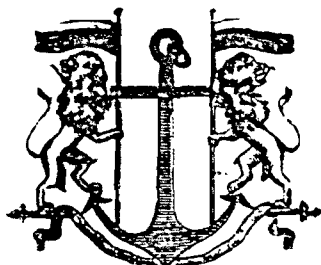

ВАРЕНСКИЙ ОБЩИНСКИЙ ВѢСТНИКЪ

ИЗЛІЗА ЧЕТИРИ ПЪКТИ ВЪ МѢСЕЦА,
Обикновенно всѣка Сѣбота.

Цѣна на вѣстника за година е
4 лева.
Отдѣленъ брой 10 ст.

Писма, статии, пари и всичко що е за
вѣстника се праща до Градско-Общинското
Управление въ Варна

За обявления се плаща за дума:

На първа страница 3 стот.
„ втора страница 2 „
„ трета и четвърта страница . . . 1 „

Изводъ отъ рѣшеніята на Варненский Общин. Съветъ.

19 Августъ 1898 г.

257. Удобрѣва произвѣденитѣ на 22, 23, 25, 29 и 31 Юлий и 3, 5 и 8 Августъ н. г. търгове, за продаването на Общ. мѣста мѣжду „Али-бей табия“ и край град. каналъ и възлага тия мѣста, съгласно поемнитѣ условия, върху послѣднитѣ, въ тия търгове, наддавачи, както слѣдва:

№ по рѣдъ	Име и прѣзиме на лицата върху които сж възложени мѣстата	№ на мѣстата и остранието на мѣстата въ кв. метра	По колко лева с възложень м. на мѣстото		Общата сума, за която е възложено мѣстото споредъ добитата въ търга цѣна на кв. м.
			лева	ст.	
1	Никола Таптаклж	7340	17	10	5-14
2	Парсекъ А. Стамболиянъ	8340	12	85	4369
3	Арифъ Ибѣшевъ	9340	10	55	35
4	Стойко Атанасовъ	1045	8	01	3676
5	Арифъ Ибѣшевъ	11459	14	15	6494
6	Г. Пасаревъ	1249	14	05	644
7	Юрданъ Икономовъ	14340	8	—	2720
8	Стойко Атанасовъ	15340	8	—	2720
9	С. Коларовъ	16340	14	—	470
10	Христо Ив. Поповъ	17400	9	05	392
11	Ангелка Панайотова	18400	6	10	2440
12	Парсекъ А. Стамбулиянъ	24400	10	15	4060
13	Ставри Никовъ	25400	9	50	3800
14	Ставри Никовъ	26400	13	5	5400
15	Райчо Нейчевъ	27370	13	—	4810
16	Манолъ Ковачевъ	28370	9	60	3552
17	Петръ Вергиевъ	29370	10	55	3903
18	М. Недѣлкова Попова	30504	7	55	3805
19	Райчо Нейчевъ	31504	8	60	4334
20	Юрданъ И. Икономовъ	32504	7	70	3880
21	Бойчо Шиваровъ	35370	7	50	2775
22	Василъ Коларовъ	36370	8	10	2997
23	А. С. Овчаровъ	37360	8	60	3086
24	Коста Гроздановъ	38360	8	—	2880
25	Коста Гроздановъ	39360	11	05	978
26	Димитъръ Георгиевъ	42486	8	35	4058
27	Петъръ Ивановъ	43486	9	—	4374
28	Петъръ Куртевъ	44360	15	06	5421
29	Петъръ Ивановъ	45260	12	22	4399
30	Парсекъ А. Стамбулиянъ	46360	13	60	4896

П) Мѣстата подъ № № 13, 19, 20, 21, 22, 23, 33, 34, 40 и 41 да не се удобряватъ, по причина малкитѣ добити за тѣхъ въ търга цѣни. Да се произведе за продаването имъ въ най-непродължително врѣме новъ търгъ.

За търга по мѣстата подъ № № 40 и 41 Помощ. Кмета: К. В. Поповъ и К. Мирославовъ искаха мнѣние да се удобри, защото цѣнитѣ получени за тия мѣста, сравнително съ мѣстоположението на сжитѣ и цѣнитѣ добити за другитѣ мѣста, търговетѣ на които се удобриха, сж удовлетворителни.

258. Да се съобщи на *Хрусаня Петрова*, че стойността на отчужденото ѝ за урегулиране улица „Лозарска“ мѣсто ще се исплати отъ бюджета за слѣдующата година, въ който при гласуването му, нуждний за това кредитъ, ще се прѣдвиди.

259. Неудобрѣва произвѣдений на 12 того търгъ за отдаването на прѣдприемачъ направата по една пристройка на училищата „Св. Савва“ и „Св. Ангеларий“. Да се произвѣде въ скоро врѣме новъ търгъ.

260. Прошението на *Никола Т. Тантжклж*, за да му се заплатятъ 1200 лева по-вече за освѣтлението града прѣзъ 1897 год. вследствие увеличението митото на газа и данъка стат. право върху послѣдний, — да се остави безъ послѣдствие.

261. Да се приеме оставката на геометра при Общ. Техническо Отдѣление *Миланъ Маринковичъ* отъ 3-ий того. отъ който день е напустилъ работата.

262. Да се заплати на мѣстний адвокатъ *Никола Д. Драгулевъ* за положений му трудъ по изучаването на гражд. дѣло подъ Но. 16/95 г. за защищаванieto на което е билъ упълномощень, нъ по причина на свършването му по примирителенъ начинъ не е защищавалъ, 202 лева.

263. Молбата на Варнен. жителъ *Ахмедъ Бейджанъ*, за да му се продаде отъ градското мѣсто въ „Кумлука“ задъ желѣзно-пътната линия около 3000 кв. метра за построяване фабрика за рѣзание джски и всѣкакъвъ дървентъ строителенъ материалъ, да се остави за сега висяща.

264. Заявлението на Варнен. жителъ *Ангелъ Келеменовъ*, съ което моли да му се опростижъ лихвитѣ 127-60 лева, които е осждень да заплати на общината съ испълн. листъ Но. 1805 отъ 30-й Май н. г. на 1 Варнен. Мир. Сѣдия, да се остави безъ послѣдствие.

265. Продължава се срока за доставката нуждното количество трошени камъни за построяване Евксиноградскій пътъ до 27-й того.

266. Прошението на *П. Списаревски* съ което иска срѣщу остатъка (100 л.) отъ стойността на купеното му мѣсто прѣзъ 1896 година подъ Но. 7 въ V участъкъ, да се прихване задържаната му отпослѣ за депозитъ сума на мѣстото Н. 5, отъ което се е отказалъ и другитѣ 50 лева се събиратъ отъ М. Ненова, съ която задружно е купилъ това мѣсто, да се остави безъ послѣдствие.

267. Прошението на *К. Чилингирлианъ*, че е съгласенъ да изрисува въ увеличителенъ видъ *фотографията на гр. Варна* отъ Кримската война срѣщу едно възнаграждение отъ 300 лева, — да се остави безъ послѣдствие.

268. Да се завѣдѣтъ искивни дѣла противъ Варненчитѣ: *Тодоръ Я. Фесчиевъ* и *Кокони Парушева* за засвоениѣ отъ тѣхъ общински мѣста, отъ първий: това въ м. „Сотиро“ състояще отъ 331 кв. м. и отъ другата това въ м. „Чаиръ“ отъ 178 кв. м. съ стойность 100 лева първото и 50 лева другото. — Опълномощава Кмета или прѣдвѣреното отъ него лице да защитава интереситѣ на Общината по тия дѣла прѣдъ всички сѣдебни инстанции въ Княжеството.

Издадени постановления за снабдяването съ крѣп. актове за притежаеми отъ турско врѣме недвижимости (чл. 4 отъ Закона за замѣняв. турскитѣ документи и пр.)

(Продължение отъ брой 32)

отъ 1892—97 год.

прѣзъ 1894 год.

218 На *Хатидже, Фатма* и *Зелха Ибишеви* за едно лозе въ м. „Малка Кокарджа“ отъ 2312 кв. метра при сѣсѣди: *Латифъ Еф. Якубовъ, Георги Петровъ, Аяжкъ Башъ, Панайотъ Сотировъ, Димитръ Патишевъ* и пжтъ. (пост. № 14)

219). На *Еленка Георгиева* и *К. Василева* родена *Стоянова*: а) за $\frac{1}{2}$ часть отъ дюгеня въ П. уч. No. 1252 и б) за едно лозе въ м. „Руппи“ отъ 1992 кв. метра при сѣсѣди: *Георги С. Ханджиевъ, Трапдафилъ Д. Сабурсусъ* и *Мавроди Вълчевъ* (пост. № 15).

220). На *Георги Ингльзи*: а) За едно лозе въ м. „Кемеръ Дерѣ“ отъ 5835 кв. метра при сѣсѣди: *Никола Папазоглу, Панко Карабатакъ, Каранфилъ Папазоглу* и *Пеню Великовъ*, б) — лозе въ м. „Руппи“ отъ 9750 кв. метра при сѣсѣди: *Димитръ Тракоглу, Перикли Хавезовъ, Константинъ Мондино* и *Х. Георги*; в) лозе въ м. „Св. Никола“ отъ 3355 кв. метра при сѣсѣди: *Чилоглу Христодуло, Димитръ Сотировъ, Петръ Павлевъ* и *Лефтеръ Кундураджи*; г) — лозе въ м. „Ваяларъ“ отъ 2032 кв. метра при сѣсѣди: *Димитръ Евстратияди, Ив. Макри* и правителственнитѣ лозя и д) — лозе въ м. „Ваяларъ“ отъ 2750 кв. метра при сѣсѣди: *Ованезъ Покровариянъ, Димитръ Евстратияди* и *Янко Маринджиковъ* (пост. № 16).

221). На *Ислямъ Мехмедовъ*: За кжщата и фурната въ IV уч. No. 946 (пост. No. 17).

222). На *Катина Костандинова*: За $\frac{1}{6}$ часть отъ кжщата въ I уч. № 453 (пост. № 18).

223). На *Паскалъ, Георги, Костадиновъ* и *Андрѣя Брашованови*: За кжщата въ I No. 439 (пост. № 19).

224). На *Димитръ Петровъ*: За едно лозе въ м. „Шашежнларъ“ отъ 2155 кв. метра при сѣсѣди: *Димитръ Пехливановъ, Георги Петковъ* и *Никола Тодоровъ* (пост. № 20).

225) На *Петръ Стояновъ*: за кжщата въ IV уч. № 101 (пост. 21)

226) На *Шерифъ, Дервишъ, Вахиде* и *Васфие Ибрахимови*: а) за кжщата съ двѣ магазинъ въ III уч. № № 460, 673 и 674; б) шесть дюгеня въ I уч. подъ № № 41, 42, 43, 44, 45 46 и в) за едно праздно мѣсто (арса) въ I уч. отъ 177.89 кв. метра при сѣсѣди: *Сакалука Асарето* и *Христули Андрияди* (пост. No. 22).

227) На *Тодоръ Вълчевъ*: за едно лозе въ м. „Шашежнларъ“ отъ 3195 кв. м. при сѣсѣди: *Георги Жековъ, Никола Тодоровъ, Янчо Бѣкърджи, Никола Д. Гайтаджиевъ* и пжтъ (пост. № 23).

228) На *Емине Османова* за себѣси и като наследница на *Аблякимъ, Земине* и *Анифе Османови*: за кжщата въ IV уч. № 886 (пост. No 24).

229) На *Коста С. Димитровъ*: за едно лозе въ м. „Рупи“, отъ 1800 кв. м. при сѣсѣди: *Тодоръ Мариополски, Фурунджи Гогинъ, Наслѣдницитѣ на куюджукулу Стоянъ* и *Щерю Стояновъ* (пост. No. 25).

230) На *Джемиле Х. Мустафова*: за кжщата въ III уч. No 442 (пост. № 26).

231) На *Катина Василева* — родена *Панайотова*: а) за едно лозе въ м. „Кочмаръ“ отъ 6757 кв. м. при сѣсѣди: *Дамо Панковъ, Костаки Димитровъ, Димитръ Станчевъ* и пжтъ и б) — лозе въ сжщата мѣстность отъ 1788 кв. м. при сѣсѣди: *Кеворкъ Г. Куимджиянъ, Тодоръ Статевъ, Нидѣлко Петровъ* и *Дияманди Стаматовъ* (пост. № 27).

232) На *Османъ Салимовъ Ногайоглу*: за кжщата въ IV уч. No 1004 (пост. № 28).

233) На *Катина С. Авгириниди*: за едно лозе съ кьошеъ въ м. „Салтанатъ“ отъ 2190 кв. м. при сѣсѣди: *Михаилъ Х. Данаиловъ, Мариосъ Тедеский, Аврамъ Барухъ* и пжтъ (пост. No 29).

234) На *Али Ефенди Шакировъ*: за едно лозе въ м. „Сесъ севмесь“ отъ 1040 кв. м. при сѣсѣди: *Али Салиевъ, Хасанъ Хюсеиновъ, Шабанъ Зайкоджи Ембиевъ* и пжтъ (пост. № 30).

235) На *Янулъ Панайотовъ*: за $\frac{1}{2}$ часть атъ кжщата въ I уч. No 275 (пост. № 31).

236) На *Никола Кръстевъ*: а) за кжщата въ II уч. No 327 и б) за едно лозе въ м. „Кемеръ дерѣ“ отъ 3248 кв. м. при сѣсѣди: *Димитръ Станчевъ, Янаки Петровъ, Чакжроглу, Наслѣдницитѣ на Такоръ Киркоревъ* и пжтъ (пост. No. 32).

237). На *Катина С. Авгириниди*: а) едно лозе въ м. „Ваяларъ“ отъ 2625 кв. м. при сѣсѣди: *Константинъ Авгириниди, Атанасъ Ивановъ, Янко Н. Х. Кирияковъ* и пжтеки и б) — лозе въ сжщата мѣстность отъ 2303 $\frac{1}{2}$ кв. м. при сѣсѣди: *Петръ Димовъ, Деспина Димитрова, Никола Ясуриди* и *Петръ Димовъ* (пост. No 33).

238) На *Христо, Ризо, Василъ, Харидимо, Аспасий* и *Коралия Ив. Ризови*: а) за едно лозе въ м. „Руппи“ отъ 3839 кв. м. при сѣсѣди: *Никола Варвери, Андонъ Стафилнди* и отъ двѣтъ страни пжтъ, б) — лозе въ м. „Св. Никола“ отъ 2280 кв. м. при сѣсѣди: *Х. Коста Залжмовъ* и отъ двѣтъ страни пжтъ, в) — лозе въ м. „Малка Кокарджа“ отъ 6080 кв. м. при сѣсѣди: *Георги Чаушоглу, Никола Стефановъ* и отъ двѣтъ страни пжтъ и г) лозе въ м. „Св. Никола“ отъ 3150 кв. м. при сѣсѣди: *Наслѣдницитѣ на Михаилъ Сарафъ, Ставри Карпосчиевъ* и отъ двѣтъ страни пжтъ (пост. № 34).

239). На *Калудия К. Авгириниди* — родена *Продорова Козма*: За едно лозе въ м. „Ваяларъ“ отъ 3298 кв. м. при сѣсѣди: *Пандели Георгиевъ, Катина С. Авгириниди, Атанасъ Димитровъ* и пжтъ (пост. № 35).

240) На *Емине Ахмедова* и *Исмаилъ Хасановъ*: а) за кжщата въ II уч. № 1088 и б) дюгенитѣ: въ II уч. № № 1405, 1406 и 1407 (пост. № 36).

241) На *Евдокия Василева*: а) $\frac{1}{2}$ часть отъ кжщата въ II уч. № 439 и б) за $\frac{1}{2}$ часть отъ лозето въ м. „Ваяларъ“ отъ 2450 кв. м. при сѣсѣди: *Христо Папазоглу, Ангелка Панайотова, Венетия Тодоракева* и *Катина Ганчева* (пост. № 37).

242) На *Василъ Николаиди*: а) за $\frac{1}{2}$ часть отъ кжщата въ I уч. № 296; — б) за едно лозе съ кьошеъ въ м. „Кочмаръ“ отъ 8303 кв. м. при сѣсѣди: *Михаилъ Тапѣжкѣж, Никола Тапѣжкѣж, Алекси Ивановъ* и пжтъ; — в) — лозе въ м. „Рупи“ отъ 3502 кв. м. при сѣсѣди: *Петръ Атанасовъ, Вангелъ Петровъ, Атина Питрекооглу* и пжтъ и г.) — лозе въ м. „Св. Ни-

кола“ отъ 2005 кв. м. при съѣди: Тарши Георгнева, Костадинъ Петровъ, Янула Д. Георгнева и пжть (пост. № 38).

243) На *Ахмедъ Еф. Османовъ Фишекчи Зааде*: за едно лозе въ м. „Малка Кокарджа“ отъ 2320 кв. м. при съѣди: Ташчи Василь, Евчо Кацовъ, Стоянъ Ивановъ и Нуманъ Ефенди Ахмедовъ (пост. № 39).

244) На *Мария Попъ Георгиева*: а) за едно лозе въ м. „Шашежларъ“ отъ 2060 кв. м. при съѣди: Паско Димитровъ, Канджи Али, Джохн Кюркчу Митева и б) — лозе въ м. „Св. Никола“ отъ 2124 кв. м. при съѣди: Ованезъ Капреловитъ наследници, Наследниците на Попъ Георги и пжть (пост. № 40).

245) На *Юмеръ Алиевъ*: за едно лозе въ м. „Сесевмесъ“ отъ 1443 кв. м. при съѣди: Нурп Османовъ, Лебузе Ахмедова и Али Рюстемовъ (пост. № 41).

246) На *Али Чаушъ Мехмедовъ*: за едно лозе въ м. „Кьошкъ багларъ“ отъ 1660 кв. м. при съѣди: Х. Алишъ Мусовъ, Хасанъ Бекировъ, Юмеръ Реджебовъ и Абитъ Хюсеиновъ. (пост. № 42).

247) На *Алеко Риза*: а) За едно лозе въ м. „Чапръ“ отъ 7407 кв. м. при съѣди: Леонди Андоновъ, Георги Николовъ, Георги Стояновъ и Манолъ Пенчевъ; б) — лозе въ м. „Ачиларъ“ отъ 3945 кв. м. при съѣди: Никола Велизариевъ, Савва Атанасовъ и Драганъ и в) — лозе въ м. „Ачиларъ“ отъ 3394 кв. м. при съѣди: Георги Панчевъ, Х. Теохари Сарандовъ и отъ двѣтъ страни пжть. (пост. № 43).

248) На *Христо Стояновъ*: за кжщата въ III уч. № 763 (пост. № 44).

249) На *Плуся Стратиева*: за празното мѣсто въ IV уч. отъ 138 кв. м. при съѣди: отъ двѣ страни празно градско мѣсто, Баубекъ Кекайовъ и пжть. (пост. № 45).

50) На *Дамянъ Жейновъ*: за едно лозе въ м. „Голѣма Кокарджа“ отъ 2100 кв. м. при съѣди: Никола Яневъ, Манолъ Пападопуло, Димитъръ Николовъ и Василь Ксантопуло (пост. № 46).

251) На *Канелия Янева*: за едно лозе въ м. „Срѣдня Кокарджа“ отъ 2800 кв. м. при съѣди: Демостени Кирияковъ, Мичо Трифоновъ, Деспина Янулева и пжть. (пост. № 47).

252) На *Кириякъ Ивановъ*: за едно лозе въ м. „Текке“ отъ 2995 кв. м. при съѣди: Ризо Николовъ, Яманди Николовъ, притежателя и Никола Кирияковъ. (пост. № 48).

253) На *Кирияки Стефанова родена Георгиева*: за едно лозе въ м. „Голѣма Кокарджа“ отъ 3620 кв. м. при съѣди: Никола Георгиевъ, Георги Янакевъ Чаушъ, Коста Добрамовъ и пжть. (пост. № 49).

254) На *Стефанъ Тодоровъ*: а) за кжщата въ II уч. № 221; б) за едно лозе въ м. „Кемеръ Деро“ отъ 3350 кв. м. при съѣди: Александръ Петровъ Чакъровъ, Ставри Кирияковъ, Прѣпия Владева и пжть и в) — лозе въ м. „Срѣдня Кокарджа“ отъ 4810 кв. м. при съѣди: Димитъръ С. Джумалиевъ, Никола Боевъ, Саули Арабова и пжть (пост. № 50).

255) На *Зафира Атанасова родена Христостомова*: за кжщата въ II уч. № 314 (пост. № 51).

157) На *Дияманди Козмова родена Х. Кирякова*: за едно лозе въ м. „Руппи“ отъ 3464 при съѣди: Косто Гьргаричевъ, Сотиръ Костандиновъ, Иванъ Чомлекчиевъ и пжть (пост. № 52).

257) На *Ангелъ Генчевъ*: за едно лозе въ м. „Ачиларъ“ отъ 2574 кв. м. при съѣди: Алекси Ивановъ, Георги Миховъ, Димо Георгиевъ и пжть. (постановление № 53).

258) На *Кортеса Янева*: а) за $\frac{1}{2}$ часть отъ кжщата въ I уч. № 296 и б) за лозето въ м. „Кованлъкъ“ отъ 3675 кв. метра при съѣди: Ставро петровъ,

Калудня Иванова и отъ двѣтъ страни пжть. (пост. № 54).

259) На *Калчо Бошковъ*: за едно лозе въ м. „Манастирскитъ лозя“ отъ 6168 кв. метра, при съѣди: Димитъръ Георгневъ, Филчо Парушевъ, Кара Йорги Авдрѣевъ и пжть (пост. № 55).

260) На *Исмаилъ Зехия Ефендисевъ*: за едно лозе съ кьошкъ въ м. „Кьошкъ багларъ“ отъ — 1216 кв. м. при съѣди: Хюсеиновъ Сакаоглу, Юзеиръ Бентуловъ, Рухи Ахмедовъ и пжть. (пост. № 56).

261) На *Катина Иванова*: а) за кжщата въ II уч. № 290; б) за лозето въ м. „Св. Никола“ отъ 3897 кв. м. при съѣди: Скули Теооговъ, Попъ Георги Христостомовъ и пжть и в) за лозето въ м. „Аччи-лъръ“ отъ 2736 кв. м. при съѣди: Иванъ Тодоровъ, Димитъръ Теохаревъ и отъ двѣтъ страни пжть (пост. № 57).

262) На *Деспина Манолъ Чорбаджиева*: за $\frac{1}{2}$ часть отъ кжщата въ I уч. № 447 (пост. № 58).

263) На *Анти Лефтеровъ родена Фотева*: за кжщата въ II уч. № 422 (пост. № 59).

264) На *Фросина Атанасова родена Анастасова*: а) за кжщата въ II уч. № 181, б) за лозето въ м. „Салтанатъ“ отъ 1517 кв. м. при съѣди: Фори Трапо, Щерю Велизаревъ, Боговъ Папазиянъ и Иванъ Георгневъ; в) за лозето въ м. „Текке“ отъ 2944 кв. м. при съѣди: Атанасъ Драковъ, Иванъ Чаушевъ, Иванъ Даскалъ Георгиевъ и г) за лозето въ м. „Текке“ отъ 2646 кв. м. при съѣди: Тодоръ Мистакиди, Атанасъ Николовъ, Иванъ Чаушевъ и пжть (пост. № 60).

265) На *Иванъ Георгиевъ Терзиевъ*: за едно лозе въ м. „Планово“ отъ 5070 кв. м. при съѣди: Богданъ Радевъ, Григоръ Танасовъ, Георги Петровъ и пжть. (пост. № 61).

266) На *Османъ Хюсеиновъ Аккоюллу*: а) за кжщата въ III уч. № 684; б) за кжщата въ сжщій участъкъ № 642; в) за лозето въ м. „Пашежларъ“ отъ 3 декара при съѣди: Наследници тѣ на Янаки П. Костовъ, Тодоръ Коларовъ, Соломонъ Гарсонъ и Мехмедъ Ахмедовъ; г) за дюгения въ III уч. № 1068; д) за дюгения въ III уч. № 1067 и е) за три дюгения едина до други въ III уч. № № 1059, 1060 и 1061. (пост. № 62).

267) На *Х. Маргарита Кириякова*: за кжщата въ II уч. № 492 (пост. № 63).

268) На *Тодоръ Парашкевовъ*: за $\frac{1}{2}$ часть отъ кжщата въ I уч. Но 191 (пост. Но 64).

269) На *Юрданъ Тодоровъ*: за кжщата въ въ II уч. Но. 277 (пост. Но 65).

270) На *Зафира, Костаки, Атанасъ, Папайотъ, Никола, Христо, Анастасия, Катина и Елена Мистакидеви*: а) за $\frac{1}{2}$ часть отъ половината кжща въ I уч. Но 103 и б) за лозето въ м. „Руппи“ отъ 2970 кв. м. при съѣди: Димитъръ Сотиропуло, Димитъръ Ралова, Джохн Спирдонова и пжть (пост. Но 66).

271) На *Атанасъ Димовъ*: за едно лозе въ м. „св. Никола“ отъ 2268 кв. м. при съѣди: Величко Христовъ, Иванъ Петеджиковъ, Коста Димовъ, Илия Казанджиевъ, Марке Есконова и Никола Карагьзовъ (пост. Но 67).

272) На *Атанасъ Димовъ*: за дюгения въ II уч. Но 1081 (пост. Но 68).

273) На *Христо Николовъ Маврофриди*: а) за кжщата въ II уч. Но 118 и б) за лозето въ м. „Руппи“ отъ 3185 кв. м. при съѣди: Х. Георги Фърждакъ, Димитъръ Щеревъ, Никола Ивановъ Карагьзовъ, Михайлъ Николовъ Дарджанъ и Михайлъ Ивановъ Чаушоглу (пост. Но 69).

274) На *Артюнь Саркизовъ*: за едно лозе въ м. „Рупи“ отъ 2184 кв. м. при съсъди: Садемъ Даколовъ, Наслѣдниците на Оски Хачадурева, Авидисъ Гарабедовъ и пжть (пост. Но 70).

275) На *Никола Панайотовъ*: а) за едно лозе въ м. „Рупи“ отъ 2650 кв. м. при съсъди: Димитръ Тодоровъ, Иванъ Панайотовъ, Никола Терзи Панайотовъ и пжть и б) за лозето въ м. „Планова“ отъ 7 декара, при съсъди: Леонди Андоновъ. Наслѣдниците на Михалаки Акдерели, пжть и дере (пост. Но 71).

276) На *Елена Костандинова*: за едно праздно мѣсто (арса) въ III уч. отъ 112.50 кв. м. при съсъди: Георги Вълчевъ, Никола П. Корчевъ, Георги Атанасовъ и пжть (пост. Но 72).

277) На *Тодоръ Пенчевъ*: за едно лозе въ м. „Аччилар“ отъ 4240 кв. м. при съсъди: Димитръ Попъ Ивановъ, Теохари Тодоровъ и Х. Домни Панайотова (пост. Но 73).

278) На *Хриси Димитрова*: за къщата въ IV уч. Но 1060 (пост. Но 74).

279) На *Яни Теодоровъ Ковачевъ*: за къщата въ IV уч. Но 1064 (пост. Но 75).

280) На *Катерина Георгиева*: за къщата въ IV уч. Но 1080 (пост. Но 76).

281) На *Тодоръ Царашкевевъ*: а) за едно лозе въ м. „Рупи“ отъ 3387 кв. м. при съсъди: Алеко Илиевъ, Барба Петро, Мумджи Продрома и пжть и б) — лозе въ м. „Манастиръ“ отъ 4052 кв. метра при съсъди Градско Общинска грамади, Фори Инджебаджковъ, Моканъ Георги и пжть (пост. Но 77).

282) На *Янко Костадиновъ*: за едно лозе заедно съ къшкѣ въ м. „Кемеръ дере“ при съсъди: Атанасъ Стояновъ, Балтаджи Станю, Х. Никола Георгиевъ и Ламбо Христовъ (пост. Но 78).

283) На *Теохари Н. Мумджиевъ*: за дюгевя въ I уч. Но 387 и фурната до него подъ Но 1334 (пост. Но 79).

284) На *Костадинъ Я. Праматаревъ*: за едно лозе въ м. „Франга дере“ отъ 2 декара при съсъди: Тони Георгиевъ, притежателя, дере и пжть (пост. Но 80).

285) На *Венета Николова*: за едно лозе въ м. „Шашкжларъ“ отъ 3381 кв. м. при съсъди: Наслѣдниците на Касапъ Травдафилъ, Петръ С. Юшенлийскии, Злати Атавасовъ и Петко Ангеловъ (пост. Но 81).
(Слѣднѣ)

ВАРНЕНСКО ГРАДСКО ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ

Обявления.

Но. 10904

Гр. Варна, 25 Августъ 1898 год.

Съгласно чл. чл. 8 и 9 отъ закона за благоустройството, и пр. Варненското Градско Общинско Управление честь има да обяви на Г. г. гражданитѣ, че проекта за регулационния планъ на частята, заключающа се мѣжду улицитѣ: „Руссенска, Прѣславска, Цариградска, Дѣвня и Червенска“ т. е. за цѣлия III участъкъ е готовъ и е на разположение въ Общин. Тѣхн. Огдѣление въ расстояние на два мѣсяци отъ днесъ за изучаване отъ заинтересованитѣ лица и ако иматъ нѣкакви възражения по това, да даждъ писмено забѣлѣжитѣ си.

Слѣдъ истичаннето на горния срокъ никакви заявления нѣма да се взематъ подъ внимание.

Жеко Ив. Кметъ: Жековъ
Инженеръ: Каракулаковъ

Но. 11100

гр. Варна, 27 Августъ 1897 год.

Обявява се на интересующитѣ се че тѣзи годишна върховна провѣрочна на наборитѣ комиссия ще засѣдава въ гр. Варна, отъ 1-й Октомврий до 1-й Ноемврий 1898 год.

Кметъ: Жеко Ив. Жековъ.
Секретаръ: П. В. Петрановъ.

ВАРНЕНСКО

Окр. Управление

Отд. Административно

Но. 9226

Августъ 22 день 1898 год.

гр. Варна.

Прѣписъ

Окржно

До г. г. Окол. Началници въ Окржж.

Въ изпълнение писмото Но 6329 отъ 11 того на Централното Управление на земледѣлческитѣ касси, прѣдавамъ на г. г. Окол. Началници, въ края на всѣка година да прѣдставляватъ въ Управлението ми, за прѣпращане въ Централното Управление на земледѣлческитѣ касси, равносметкитѣ на разнитѣ видове дружества: търговски, спестовни, акционерни и пр., които на основание чл. 36 отъ закона за земледѣлческитѣ касси сж поставени подъ надзора на помѣняното Управление.

(Подп.) За Окр. Управителъ: Т. Раевъ п. Секретаръ: Ст. Атанасовъ.

МИНИСТЕРСТВО

на

ТЪРГОВИЯТА И ЗЕМЛЕДѢЛИЕТО

Отд. Търгов.-Индустр.

Но. 2647

24 Юлий 1898 година

гр. София.

Прѣписъ

До г. г. Окр.

Управители

По запитването на нѣкои индустриалци — дали наистина прѣзъ т. г. щѣло да се открива мѣждународно изложение въ Амстердамъ (Холандия) и въ утвърдителенъ случай да имъ се укажатъ условията за да взематъ участие въ туй изложение, министерството на търговията и земледѣлието направи нуждната справка и се указа, че прѣзъ текущата година нѣма да има никакво изложение въ казания градъ. Министерството на търговията и земледѣлието има честь да помоли Г. Г. Окр. Управители да съобщатъ горѣизложеното за свѣдѣние на търговцитѣ и индустриалцитѣ отъ повѣренитѣ имъ окржжия.

Подписали Министръ: К. Величковъ, Главенъ Секретаръ: Хр. Ат. Фетхаджиевъ и за Началникъ на отдѣлението: Г. Хр. Русевъ.

МИНИСТЕРСТВО

на

ТЪРГОВИЯТА И ЗЕМЛЕДѢЛИЕТО ОТД.

ЗА ЗЕМЛЕДѢЛИЕТО.

Но. 3260

19 Августъ 1898 год.

гр. София.

Прѣписъ

До Господина

Софийский Окр.

Управителъ

Пострадалитѣ отъ градобитнина прѣзъ настоящата година общини въ повѣренното Ви окржжия сж по-

дали прошения въ министерството, съ които молятъ да имъ се отпустне частъ отъ опрѣдѣленото имъ обезпечение за градобитнина още сега, за да могатъ да си купятъ сѣме за сѣние сѣидба.

Земледѣлческѣй сѣвѣтъ при повѣреното ми министерство, комуто възложихъ обсъжданieto въпроса, възбуденъ съ горѣпоменатитѣ прошения, като взелъ прѣдъ видъ, че нито градобитния фондъ е въ положение да отпустне сега на пострадалиятъ земледѣлци частъ отъ опрѣдѣленитѣ имъ отъ комиссиитѣ обезпечения, нито пъкъ земледѣлческитѣ каси могатъ да имъ отпустнатъ заемъ подъ залогъ или срѣщу тия опрѣдѣлени обезпечения, изказалъ е мнѣние, щото на пострадалиятъ отъ градобитнина, нуждающитѣ се за сѣме земледѣлци да се помогне, като земледѣлческитѣ каси имъ заематъ срѣщу колективни записи пари за купуване такава, споредъ тѣхнитѣ нужди

Горното мнѣние на земледѣлческѣй сѣвѣтъ одобрихъ и като Ви го съобщавамъ, прѣдлагамъ Ви, Господине Управителю, за да може да се приведе по-скоро въ изпълнение, да наредите, щото общ. управления на ония села, които Ви се оплачатъ или Вие сами знаете и намирате, че дѣйствително сж опропадени съвършено отъ градушката и наводнение тая година и нѣматъ възможность да си доставятъ сѣме за посѣви, да съставятъ списъци на нуждающитѣ се за сѣме земледѣлци съ обозначение, каква сума е нужна всѣкому за сѣме за зимнитѣ сѣидби и каква е кредитоспособността му. — Тия списъци общ. управления ще испратятъ на Окол. Началникъ съ прошение за заемъ за сѣме, а Окол. Началникъ ще ги испрати въ земледѣлческата каса.

Слѣдъ като се получи прошеието, надлѣжната каса ще направи нужното за да провѣри нуждитѣ и кредитоспособността на записанитѣ въ списъцитѣ лица и ще даде упѣтвания за съставяние записитѣ и получаванieto на заема. Подписалъ управляющѣй министерството Министръ на Вжтрѣшнитѣ Работи: *Н. Беневъ*. Главенъ Секретаръ: *Хр. Ам. Петваджиевъ*, и Началникъ на отдѣлението: *Ив. Сараявъ*.

Министерство

Прѣписъ.

на

Вжтрѣшнитѣ Работи

Окръжно

Огд. администр. полиц.

До Г. Г. окръжнитѣ

№ 2982

управители

25-й Юний 1898 година

гр. София

Старо-Загорскѣй Окр. Управителъ се е отнесълъ до Министерството да му се разясни слѣдующия случай, подигнатъ при турянъето въ дѣйствие чл. 1 отъ правилникътъ за редътъ и условията за купуване и продаване едъръ добитъкъ: какъ ще трѣбва да се снабдяватъ съ свидѣтелства обр. № 1, лицата, които прѣди една, двѣ и повече години сж купили добитъкъ, а сж изгубили интимапскитѣ си билети и нѣматъ сега възможность да се снабдятъ съ дубликати, възв. основание на които, да може да имъ се издадатъ нуждитѣ свидѣтелства обр. № 1.

По този поводъ, Министерството на Вжтрѣшнитѣ Работи счита за нужно да съобщи на Г. Г. Окр. Управители, за ръководство и изпълнение, че понеже, спорѣдъ сжществуящитѣ наредби, лицата, у които се намири добитъкъ безъ надлѣжния билетъ или свидѣтелство за правособственностъ не може да се считатъ ступани на този добитъкъ, до като не докажатъ, — че дѣйствително той не е краденъ, а имъ е отъ тама-

закъ, или че е купенъ по надлѣжний рѣдъ, а билетътъ имъ, свидѣтелството за него, е изгубенъ, то явно е че такива лица впадатъ въ категорията на онѣзи, за които се *отнася чл. 24 отъ више поменатия Правилникъ* за купуване и продаване едъръ добитъкъ, а слѣдователно, спорѣдъ него ще трѣбва да се постѣпва въ подобни случаи. Не ще съмнѣние, че срокътъ, прѣдвиденъ въ този членъ, за прѣдставяние нуждитѣ доказателства, може да бѣде продълженъ, по усмотрение на властѣта, когато това се види за необходимо, по аналогични съображения съ чл. 26 отъ сжщѣй Правилникъ.

Подписали: Министръ Беневъ, за Главенъ Секретаръ Гешовъ, и Началникъ на отдѣлението Г. Симовъ.

Но. 2689 отъ 7/VIII 98 г. По свѣдения, дадени отъ княжескитѣ търговски агенти въ Турция, българскитѣ подданници, които отивали за Турция, срѣщали голѣми спѣпки въ пътуването си, понеже биле принудени да се снабдяватъ по на нѣколко мѣста съ турски тескерета за въ вжтрѣшността на Турция, каквито се изисквали почти при прѣминаването отъ градъ на градъ, особено когато градоветѣ съвпадатъ въ различни вилаети. Това би могло да се павѣгне по мнѣнието на нашитѣ търговски агенти, ако въ паспортитѣ на пътуящитѣ за Турция, се означава освѣнъ държавата и най крайния градъ, за гдѣто пътува лицето.

Прѣдъ-видъ на това, за улеснение на пътницитѣ и избѣгване излишни разноси и извѣрждни такси съ губение на врѣме, прѣдлагамъ на Г. Г. Управителитѣ да се распоредятъ за напредъ при издаване паспорти за Турция, винаги да се означава не само държавата, нѣ и градътъ, за гдѣто ще пътува лицето, на което се дава паспортътъ. Така наприкладъ: ако отива за Солунъ въ паспортътъ ще се пиш: *за Солунъ* (Турция), а въ френския текстъ *a Salonique* (Turquie).

При това за избѣгване глоби и разни неприятности, на които се подлагатъ нашитѣ подданници, ако паспортитѣ имъ не сж визирани отъ турско комисарство или търговски агенства въ Българ. я, считамъ за нужно да съобщя на Г. Г. Управителитѣ, че по мнѣнието на Г. Министра на външнитѣ работи и исповѣданията, изказано въ отношението му Но 7989 отъ 29 Юний н. г., щомъ вие изискваме за турскитѣ подданници подобна виза отъ нашитѣ дипломатически и търговски агенства, неможемъ да сж набѣгнемъ за българскитѣ подданници, когато пътуватъ за Турция и за това намирамъ за добръ въ интереса на самитѣ пътници да имъ се прѣпорѣчва да визиратъ паспортитѣ си отъ турското комисарство въ София или отъ турскитѣ търговски агенства, ако пътуватъ отъ мѣста, гдѣто има такива.

Подписалъ Министръ: Н. Беневъ, за Главенъ Секретаръ Гешовъ и Н-къ на отдѣлението: Г. Симовъ.

Прѣписъ отъ прѣписъ

МИНИСТЕРСТВО

на

Търговията и Земедѣлието

До Г. Г. Окръжнитѣ

отд. за земедѣлието

Управители

Но. 2993

1-й Августъ 1898 г.

гр. София

Въ допълнение на окръжното отъ 10 Юний т. г. подъ Но. 2280, съобщавамъ Ви, Господине Управите-

лю, че мѣжду Германскитѣ и Австрийски фирми, които приготвяватъ *триори* по погрѣшка не е спомената фирмата на Umrath & Co Praga — Bubna, представителъ на която въ България е С. Ж. Дацовъ и С-іе въ София.

При това за нужно считамъ да Ви съобща, че представителъ на фирмата Mayer въ България е не Г. Георговъ, както е казано въ горното окръжно, а Стаадекеръ въ Букурещъ, който има свои агентури въ Браила, Крайова, Кюстенджа, Варна и Руссе. (под) Министъръ К. Величковъ, главенъ Секретаръ Хр. Ат. Фетфаджиевъ и Н-къ на отд. Ив. Сарановъ.

ПРИКАЗЪ

№ 245

Варна, 21 Августъ 1898 год.

Нееднократно съмъ забѣлявалъ, особено около мѣсопродавницитѣ, да се навъртатъ всѣкидневно дрипави, нечисто облѣчени и съ хронически болѣсти лица, които предлагатъ услугитѣ си на гражданитѣ — купувачи на съѣстни и др. премѣти, за да ги носятъ по домоветѣ имъ; забѣлявалъ съмъ още че нѣкой отъ тѣзи лица страдатъ и отъ заразит. болѣсти, които лесно могатъ да се предадѣтъ на друго посерѣдствомъ пренасянитѣ отъ тѣзи лица предмѣти.

Прѣдъ видъ на това и въ полза на общественото здравие, на основание п. к. на чл. 15 отъ Санитарний законъ, и чл. 64 п. 34 отъ закона за град. общини

ПОСТАНОВИХЪ:

Ст. I Всѣкой, който иска да бѣде носачъ на разни съѣстни предмѣти, трѣбва да се снабди съ медицинско свидѣтелство и разрѣшение отъ Общ. Управл.

Ст. II Всѣкой носачъ на подобни предмѣти, ще носи на гърдитѣ си знакъ съ надписъ „Носачъ“. Този знакъ ще се дава отъ Общ. Управл. бесплатно.

Ст. III Предаванитѣ съѣстни предмѣти носачитѣ ще носятъ въ плетени отъ телъ кошници, съ каквито всѣкой отъ тѣхъ е длъженъ да се снабди.

Ст. IV Нарушителитѣ тая ми распорѣдба ще се наказватъ съ глоба до 50 лева.

Ст. V Исполнението тоя ми приказъ възлагамъ на град. общ. сан. пристави и надл. полиц. чиновници.

Кметъ: Ж. Ив. Жековъ

Исправки: Въ брой 31 й на „Общ. Вѣстникъ“ у равносметката на д-ството „Ермисъ“ числото 158,787.42 да се чете 148787.42, и въ сметката за печалбитѣ му числото 13017,95 23017.95.

Погледъ върху възраждането на българщината и развитието на църковно-училищното дѣло въ Варна.

[Изъ отчета на Вар. Държ. Дѣв. Гимназия за 1897/98 уч. г. отъ Н. А. Начовъ].

Градъ Варна (нѣкогашния *Ὀδυσσος*, по сетне *Odyssos*, *Odyssopolis*), който отъ 27 юли 1878 г. развѣва надъ себе, надъ живописнитѣ черноморски брѣгове, знамето на свободна България и е днесъ главната артерия за нейната външна и външна търговия, има значително минжло (основанъ е въ първата половина отъ 6 вѣкъ прѣди Христа). Нѣма да повтаряме тукъ това, що историята знае за наша хубава Варна¹⁾. Ще посочимъ само, че значителна частъ отъ нейното минжло се свързва съ българската история и че Варна не е тѣй новъ и случаенъ градъ за България, както може да се прѣдстави на пръвъ погледъ.

¹⁾ За историята на Варна гл. Иречекъ, История болгар. (показалеца на книгата подъ д. Варна и *Cesturo Bulharsko*, стр. 600—604; *Кр. Па. Мирски*, въ „Варненский Общинский Вѣстникъ“ год. II, № 15, 1889 г., стр. 1—3 (тукъ сж. и чертитѣ свѣдѣния изъ спис: *La Bulgarie ancienne et moderne par Andree Paradoyulo Vretos, ancien consul de Grèce à Varna*, 1856), и год. III, № 25—26, 1890, стр. 6—8.

Прѣди всичко нека изтъкнемъ любопитния фактъ, че градътъ излиза съ новото си име Варна отъ края на VII в., тъкмо отъ врѣмето, когато се полага основата на първата българска държава. Лѣтописецъ Теофанъ, като разказва, че българитѣ завзели града слѣдъ Испериховата побѣда (679 г.) надъ армията на Константинъ Погоната, нарича го вече Варна²⁾. Михаилъ-Борисъ остави на сина си Симеона държава, която на потокъ държеше цѣлото крайбрежие на Черно море отъ устията на Дунавъ до Бургашкия заливъ³⁾. При освободителитѣ на България Асѣния и Петра Варна е прѣвземена съ пристѣпъ още въ началото на бѣлг. въстание (1190 г.) и повторно отъ Калояна, слѣдъ отчаяно съпротивление отъ страна на византийцитѣ и съ помощъ на обсадни машини, на врѣхъ, Великденъ, 1201 г. Въ 14 в. тукъ се издигналъ мощниятъ болѣрски родъ, който при отпадъка на бѣлгар. държава станалъ дори полунезависимъ. Българскиятъ деспотъ Добротичъ ималъ резиденцията си въ Варна, натѣкмилъ собственна флота по Черно море и достигналъ такова могъщество, че военнитѣ му кораби се появили въ 1374 г. прѣдъ Трапезунтскитѣ работи на трапезунтския прѣстолъ. Синъ му Иванко (наслѣд. около 1386 г.) се борилъ срѣщу прогреса на османското завоевание. Така Варна вижда първитѣ още чадъри на Испериховата дружина и се свързва съ историята на България чакъ до подпаданието на послѣдната подъ турското владичество.

Въ срѣднитѣ вѣкове Варна всѣкога принадлежала къмъ първитѣ присланища на българската земя. Знае се, че източнитѣ области на с. България нѣкога сж биле срѣдище на доста широка-търговия. Отъ по-старо врѣме нека припомнимъ само думитѣ на руския князь Святославъ, който още въ 969 г. казалъ, че Прѣславъ се намира въ такава чудесна страна, дѣто „Всѣа блага сѣхъодятъ“: изъ гърция (Византийска империя), изъ Срѣдна Европа (Чехия и Маджарско), изъ Русия и пр. Въ 13 в. дубровчанитѣ измолили отъ бѣлг. царъ Иванъ Асѣния, „да си купуватъ и продаватъ свободно въ Търново и по цѣло Загорье, въ Прѣславъ и въ Карвунската хора“ (юго-източна Добруджа; гр. Карвуна при сегашния Балчикъ)⁴⁾. Нѣма съмнѣние, че за тая жива търговия важенъ органъ е билъ Варненскиятъ портъ. Италиански пжтешественици отъ 14 и 15 вв. отбѣлѣзватъ Варна като главна житна скеля въ „Bolgaria“ или „Zagoria“; въ 1342 се споменува тукъ и венециански консулъ. И прѣзъ турското владичество Варна не прѣстанала да бѣде търговско пристанище; прѣзъ тукашната митница минавали въ 16 в. храни, платове, дървета за градежи, медъ, лой, биволски и волски кожи (*Cesty 603*). Тогава още продължавали дубровчанитѣ да си продаватъ и купуватъ свободно, покрай други градове, и въ нашия, и единъ отъ тѣхъ (Шивелъ Джорджичъ) дори раздухвалъ въстание у българитѣ въ Варна, Провадия и Шуменъ. Че Варна и въ още по-ново врѣме не е изгубвала важното си търговско значение, вижда се отъ туй, че тя и до днесъ е първостепененъ факторъ за търговията: въ 1881 г. прѣзъ нейното пристанище сж минжали $\frac{1}{3}$ частъ отъ всички внесени въ Княжеството стоки и $\frac{1}{4}$ отъ изнесенитѣ.

Благодарение на туй си важно търговско значение, градътъ е постоянно расълъ, като е притегялъ все нови притоци население. Още арабинитѣ Идриси въ 12 в.) бѣлѣжи Варна като голѣмъ крайморски градъ (*Cesty 601*). За ала честъ, ние нѣмаме никакви статистични свѣдѣния за числеността на населението прѣзъ по-далечното минжло, па се лишаваме на тоя частъ отъ данни върху туй дори и отъ най-ново врѣме. Споредъ свѣдѣнията на Вретоса (Варненский Общинский Вѣстникъ 1889, бр. 15, стр. 2) гр. Варна въ 1852 г. броялъ само ок. 16,000 души, отъ които „8300 турци, 6100 християни православни и 1000 арменци, 30 евреи, всички турски поданици, и 150 илийонийски поданици“. При първото прѣброяване на населението въ Княжеството (1881) Варна даде 24561 жит.: 8903 турци и гагаузи, 6721 българи, 5367 гърци, 1181 арменци, 837 та-тари, 541 шпаци, евреи, 338 цигани и 673 разни други народности (*Сарафовъ*. Периодическо спис. III, 54, 44). По прѣброяването прѣзъ 1888 год. Варна броеше 25,259 души, а по послѣдното прѣброяване, извършено отъ Варнен. Общ. Управление въ началото на 1896 г., населението на Варна възлиза вече на 33687, отъ които 18241 българи, 5485 турци, 4650 гърци, 3398

²⁾ *Брокгаузъ и Ефронъ*, Энциклоп. словарь подъ д. Варна: гл. по-подробно у Иречекъ, *Cesty 601* и Ист. болг. 159. Мнѣнието, че градътъ получилъ новото си име Варна въ 587 год. когато го прѣвели аваритѣ, (*Ἰωάννης Νικολάου, ἡ Ὀδησσός (Βάρνα) ὑπ' ἀρχαιολογικὴν καὶ ἱστορικὴν ἐποψίν. Ἐν Βάρνῃ 18' 4, 124*), не вѣдѣва никаква вѣра. Етимологи-защитата тукъ за думата Варна отъ аварската дума *вар* (градъ) съ грѣцко окончание (*Вар-исъ, Вар-ни*) е изкуствена, както изкуствена е и у г. Мирски, пос. м.); който изкарва Варна отъ *варъ* (защото мѣстността била варовитъ) макаръ че му е било извѣстно историческото обяснение на Иречекъ (*Cesty 601*).

³⁾ *Палаузовъ*, Вѣкъ болг. царя Симеона 29.

⁴⁾ *М. Дриновъ*, историческо освѣтление върху статистиката на народноситѣ въ истинната частъ на Българското Княжество, СПС. VII, 14.

арменци, 1200 евреи и 713 разни народности. Процесът за растането на населението, който особно се усилил отъ освобождението насамъ, личи твърдъ ясно и отъ това, че прѣди 7 г. (1890 — 91) ние заварихме нашата гимназия съ 59 ученички, а тая година 1897 — 98 тя брои 587 ученички.

Като дойдемъ до етнографията на гр. Варна, историята ни освѣтлява достатъчно само за гръцката народност, която отъ незапомнени вѣмсна непрѣкъснато до днесъ населява Варна и другитѣ пристанища на Понтъ, а за другитѣ народности дава крайно оскѣдни свѣдения или съвсѣмъ мълчи. Колкото и да се мѣчимъ да проникнемъ въ дълбокия мракъ, който покрива началото на българщината въ Варна, нашитѣ усилия удрятъ о камъкъ по пълна липса на данни. Ние не знаемъ, имало ли е българско население въ Варна прѣзъ вѣмне на първото българско царство, когато центърътъ на нашия политически животъ е билъ толкова близу до тоя градъ; не знаемъ нищо за това и прѣзъ вѣмне на второто българско царство. Въ договора на Иванка съ генуезцитѣ (1387) се поменуватъ като жители и подданици въ неговата територия „Bulgari et Greci“, ала такива вѣсти не помагатъ за рѣшеніе на въпроса. Сжщата мрачина ни чака и като минемъ въ периода на турското владичество. Но, като оставимъ на страна далечното и дълго минжло, за което говоримъ, ние ще се спремъ на етнографичното явление, което можемъ да наблюдаваме и въ наши дни и на което началото не се вада на опрѣделение. То е, че Варна, благодарение на важното си търговско значение, привличала е и привлича къмъ себе български елементъ. Живи сж още нѣкои български челеди, на които прѣселването въ града датува отъ първата половина на нашето столѣтие. Нѣма съмнѣние, че туй нѣщо е ставало, въ по голѣми или по-малѣки размѣри, и по рано, особно отъ 18 столѣтие, когато се подкачили руско турскитѣ войни, които сж правили бѣлжито името на Варна, докарвали сж размѣствания на населението. най-вече на най угнѣтеното — българското. Ако отъ тия приидвания на български елементъ не се прослѣждатъ дигри отъ по рано вѣмне, то се обяснява лесно съ туй, че тѣ се губѣли въ морето на гърцизма и гагаузината. Доста е било да се задомижтъ за гърци или гагаузи, за да станжтъ родоначалници на гръцки или гагаузки челеди, въ които и сами погребвали своята народност. Познаваме отъ близу такива „гагаузи“ челеди, на които бащата 60—65 год. човѣкъ, помни още рода и махлата си въ Сливенъ, а не знае дума българска да продума, та и съ стоанката си гъркина и съ всѣкиго говори по турски. Други челеди, по потекло отъ Елена или отъ Севлиево, благодарение на майкилѣ си гагаузки, захващатъ да учжтъ български слѣдъ освобождението. Видни търговци, които минуватъ днесъ за гърци, поминжтъ и изповѣдватъ родното си мѣсто (Котелъ и пр.) и не сж забравили досущъ български езикъ. Единъ нашъ писателъ, чийто стрико се прѣселилъ тукъ отъ Чирпанъ не твърдѣ отколѣ, има днесъ живи първи братовчеди, по ловината българи и половината гагаузи, защото най-голѣмия братъ живѣлъ по работа въ едно българско село и най-малката сестра слѣдвала въ бѣлг. училище, когато всичката друга челеде останжала изключително подъ влиянието на домашното огнище, управявано отъ майка гагаузка. За да се прѣкрати туй прѣтапяне на българския елементъ, трѣбвало е една сила за сдѣпление, която да спои еднороднитѣ части, трѣбвало е единъ стожеръ, единъ духовенъ центъръ, около който да се групиратъ и обединжтъ разпокжсанитѣ членове въ едно народно дѣло, съ своя особна физиономия, съ свой отдѣленъ уметвенъ и културенъ животъ, съ съзнание на национални права и длъжности, съ потикъ къмъ прогресъ и честита бждинна. Тоя даръ на българщината въ Варна принася втората половина на нашия вѣкъ.

Възраждането на българщината въ Варна се проявява отъ 1860 год. То е рожба на църковния въпросъ, именно на важния и рѣшителенъ моментъ въ неговото развитие — великденското събитие на 3 априлъ 1860 г. въ Цариградъ, което нѣкои кабинетни учени по онуй вѣмне счетовж за актъ на българска вигоглавщина, но на което значението и послѣдницитѣ за въпроса, както и за подигането на народния духъ, могатъ сега най-добре да се цѣнжтъ. Мощния тласкъ, който горното събитие дава на българското движение, достигнжлъ и до шепата варненски българи (тогава всичко 35—50 кжщи), проявелъ и надъ тѣхъ своето дѣйствие. Чувството на народното самосъзнание се пробудило, и варненци подирватъ първитѣ права на езика и народността си. Мисълта за отваряне българско училище прѣди всичко обхваща умоветѣ и сѣрдцата на малцината първи труженици за народното дѣло, почетнитѣ имена на които сж: *Савва Георгиевичъ, Янаки Жековъ, Х. Стаматъ Сидеревъ, Г. Х. Ивановъ,*

Хр. Поповичъ, В. Христовъ, Я. К. Славчевъ, Ст. Николовъ, Х. Д. Василевъ, В. Стойковъ, Хр. Ивановъ, Юрданъ Тодоровъ, Недю Василевъ, Петко Василевъ, П. Д. Павловъ, Гани Тодоровъ, Петръ Стояновъ, Вълчо Станчовъ, Боню Василевъ, Георги Унджи, Ради Бакърджиевъ, Коста Димитровъ, Ради Трифоновъ, Стоянъ Николовъ, Стояновъ Василевъ, Недѣлко Абаджи, Анг. Георгиевичъ, Ст. Костадиновъ, Спасъ Димитровъ, х. Пв. Тодоровъ, Ян. Прагматаровъ, Злати А. Чорбадж. Киро Патриковъ, Анд. Недѣлковъ, Ради Унджи, Т. х. Паскаловъ, Н. Ангеловъ, Г. Х. Поповъ, А. Д. Астарджиевъ, П. Н. Меджедели, Ст. Ивановъ, Пв. Пв. Давидовъ, Райно Пенковъ, Георги Цвѣтковъ, Кръстю Мановъ, и Райко Николовъ. Тѣ захващатъ по-често да се събиратъ и да обсжждатъ работата. Въ едно събрание днешниятъ управител на митницата (тогава писаръ въ търговската кантора на братия Георгиевичъ), г. Хр. Поповичъ, прочелъ едно приготвено отъ него писмо до П. Р. Славейковъ Търново, съ което отъ страна на варненскитѣ българи послѣдниятъ билъ моленъ да имъ изпрати български учителъ който да познава и гръцки езикъ. Събранieto прѣгърнжло прѣдложението, и тутакси нашитѣ родолюбци починжли да диржтъ и кжща за българско училище. На сждбата било угодно да свърже името на мастития дѣецъ по църковния въпросъ и великъ патрпотъ, безсмъртния П. Р. Славейковъ, и съ възраждането на тоя колкото важенъ, толкова и изгубенъ за българщината край. Ще видимъ и по-нататкъ, колко близо до сѣрдце вземалъ Славейковъ интереситѣ на българщината въ тоя градъ и съ какво неограничено довѣрие се ползувалъ прѣдъ варненци. Той скоро изпратилъ учителъ, именно *Костадинъ Тодоровъ Арабаджиевъ* отъ Горна-Орѣховица, и първото българско училище въ Варна се отворило на 19. августа 1860 година въ кжщата на българина Балтаджи Пейка, взета подъ наемъ за 1200 гр.

Първата още година разноскитѣ за издръжка на българското училище възлѣзали на 7,700 гроша. Прѣзъ сжщата година се купило за 13600 гр. и едно мѣсто, върху което да се построи общинско училище. Приходи училището нѣмало никакви. Малката българска община се нагърбила да посрѣщне огромнитѣ за нея разноски. Отваря се подписка за доброволни пожертвувания. Послѣднатѣ сж принасятъ съ най-голѣма готовностъ: само прѣзъ септември падатъ 4700 гр., а до 1. юли 1861 пожертвуванията отъ Варна и другадѣ възлизатъ на 13509 гр. така, че първата училищна година могла да се склучи съ единъ недостигъ отъ 77 67 гр. Сѣрдцето на човѣка се пълни, като гледа, какъ малобройнитѣ варненски българи се надварватъ да даджтъ за своето народно дѣло по 500, 250 гр. и т. н., всѣки споредъ силата си. Готовността да принесе всѣки лептата си прѣдъ отечествения жертвеникъ бѣше на онуй вѣмне отличителна черта за всички наши общини. Колко долу падаме ние сега въ туй отношение!

Прѣзъ 1861/62 година се купува още едно мѣсто за 15772 гр. до купеното по напредъ и върху тия двѣ мѣста се почва построяването на двуетажно училищно здание (сегашната стара бѣлг. църква). За покриване разноскитѣ продължава се събирането помощи не само отъ Варна, но и отъ селата въ Варненско и Шуменско (въ храна), отъ градски общини въ България, отъ познати български търговски кжщи въ Румѣния и Русия. Ще видимъ и по-нататкъ, че българитѣ, кждѣто и да сж живѣли, винаги съ готовностъ сж се отзовавали съ помощитѣ си на всѣки позивъ отъ Варна. Между пожертвувателитѣ личжтъ *П. Беронъ*, внесълъ веднѣжъ 1140 гр. и повторно 706 гр., руския консулъ *Рачински* подъ подписка „добры люди“ 6402 гр., варненскитѣ граждани и пламененъ родолюбецъ *х. Стаматъ Сидеревъ* (родомъ отъ Орѣховица, обѣсенъ въ Добричъ прѣзъ послѣдната руско-турска война), 13750 гр. и т. н. Но съграждането на българското училище срѣщнжло голѣми спѣнки въ фанатизма и буйството на гагаузината. Зданието било вече на покриване, когато варненскитѣ гагаузи, откажъ исчерпали срѣдствата за погрѣчане на постройката, се сгрупиратъ на тѣла прѣдъ конака и настоятелно изискватъ отъ мю-тесарѣина, да забрани постройката, което и било изпълнено чрѣзъ стражари. Българитѣ не падатъ духомъ. Тѣ се оплакватъ направо до Портата и чрѣзъ прѣдставителя си по цър-

ковния въпросъ въ Цариградъ, Атанасъ Георгиевъ (отъ с. Хадържа — Варненско), издѣйствували султански ферманъ за направата на училището. Но и прѣди да пристигне ферманътъ г. С. Георгиевичъ измолвилъ отъ мюлтарифина позволително за доискарване зданиято. Правото дѣло възтържествувало. Зданието било свършено и тържествено осветено на 25 юли 1862 г., въ присѣствие на Варненския мюлтарифинъ Аширъ бей, руския консулъ Рачински и на всички живѣюща въ Варна българи и българки; водосветътъ извършилъ лично тогавашния варненски гръцки митрополитъ Порфиръ. Българската народност въ Варна имала вече своя стрѣха, която ѝ служи за соборенъ пунктъ чакъ до освобождението.

Расте побавтъ училището, расте и крепне съ него и българщината, развива се бърже църковно-училищното дѣло. Усѣтило се нуждата и отъ божественъ храмъ. Прѣзъ 1861 год. съ съдѣйствено на руския консулъ Рачински, съпругата на убития въ руско-турската война (1828-29) генералъ Воронцовъ, построила въ дома на консула параклисъ, въ който се служило по словѣнски и за чията издържка се плащало по 30000 гр., въ годината, та българитѣ почнали въ него да се черкуватъ (Г. Димитровъ. Княжество България I. 241). А въ 1863 год. прѣвърнали тайно долния етажъ на училището въ църква, като прѣнесли нѣколко икони отъ с. Николаевка. Така се създаде първия български храмъ, нашата сега наричана „стара църква“, въ която и до денъ днешенъ частъ отъ българското православно население въ Варна ходи да изпълнява християнскитѣ си длъжности. — Въ 1868—69 год. се отваря *отдѣлно дѣвическо училище* въ наетата за него къща на Х. Катинскъ. — На 25-ти юли 1870 год. се отваря *Читалище „Возрождение“* въ горния етажъ на църквата, разширенъ нарочно за тая цѣль То просуществовало до 7 януари 1873, когато по нѣмане сръдства за наемане училищно помѣщение, читалищния салонъ билъ употребенъ за училище. И за туй хубаво учрѣждение щедрата пожертвувателност достатъчно се проявила. Варненецътъ Сотиръ Даскаловъ само му завѣщалъ 3000 гр. — Въ 1872 год. се явява и *бълг. училищно дружество „Просвѣщение“*. Така Варна за твърдѣ късо време застига другитѣ български общини, сдобива се току-речи съ всички ония хубави учрѣждения, ¹⁾ които красѣхъ тогава отечеството и служехъ за стѣлпове на умственото развитие и нравственото възраждане на българската народност. Къмъ 1871 Варна брояла вече 130 вѣнчила българи, чийто поимененъ списъкъ намираме въ общинската Кондика

Така дѣлото на първитѣ народни труженици въ Варна се увѣнчава съ блѣсково, небивало тържество. Намѣсто нѣкогашната гръцко-гагаузка Варна, въ която прѣзъ 1860 год. тукътамъ се мѣркали нѣкакви 35—40 отъ всички отритнати и прѣзирани български къщи, днесъ стои младата *българска Варна*, въ която българскиятъ елементъ брои 18241 д. и държи надмощие надъ всички други народности, взети скупомъ. Намѣсто скромната оная къщица, която служила за училище на 40 български дѣца, днесъ Варна красѣтъ 18 хубави общински училища, съ 20 учители и 30 учителки и съ 49 отдѣления, посѣщавани отъ 2057 дѣца ¹⁾ (1054 момчета и 1003 момичета); 6 забавачници съ 6 учителки и 310 дѣца (153 момч. и 157 момич.), 2 стопански училища съ 70—80 ученички; 1 желѣзарско училище съ 2 учители и 19 ученика, поддържано отъ окръжната постоянна комисия; 2 пълни държавни гимназии — мъжка съ классически и реаленъ отдѣлъ, 31 учителъ и 771 учен., и дѣвическа съ 28 учители и учителки и 587 ученички. Има си Варна и своя библиотека — първата отъ общинскитѣ библиотеки въ княжеството, която брои ок. 8000 тома книги и списания, Покрай старата църква — първата българска въ града — издига се величественъ катедраленъ храмъ, до който се гради и здание за митрополия. Отъ друга страна българската рѣка е придала

¹⁾ Сега съществувашето женско дружество „Майка“ е основано на 18 декември 1883 год. До колкото можаме да разпитае жеско дружество, въ Варна прѣди освобождението на не е имало. Прѣзъ 1879/80 год. се основало подъ ръководство на учителката г-жа Чолакова, дѣвическо дружество, което просуществовало малко време.

²⁾ Отъ тѣхъ българчета 1819, българчета 138, арменчета 28, еврейчета 52, отъ други народности 20

на физиономията на града отпечатъкъ на европейска култура до толкова, че посѣтителътъ на сегашна Варна мѣчно познава въ нея неотколѣшната Варна отъ турското владичество: великолѣпни здания на заведения и учреждения, прѣкрасни градини и морски бани, строящиятъ се къй на пристанището, разширени улици, нови по планъ къщи една отъ друга похубави, които като гъби никнатъ изъ подъ рѣката на зида и архитекта по всякия просторъ на града, идатъ да увеличатъ естественитѣ хубости на Варна и да я направятъ прѣвъ, слѣдъ столицата, градъ въ отечеството.

Курсъ по пияно.

Господинъ К. Демеленъ професоръ по музика, свършивши Парижската Консерватория, бивши капелмайсторъ на Руската Императорска морска музика и Госпожа Демеленъ иматъ честъ да извѣстятъ на почитаемата публика, че отъ 1-й идущий Октомврий ще откриятъ въ дома имъ, улица „Царъ Борисъ Но. 836 единъ курсъ за уроци по пияно, въ който программата на консерваторията ще бѣде слѣдвана.

Ученици тѣ ще бѣдѣтъ раздѣлени на класове и на края на всѣка учебна година ще има испитъ на който родителитѣ ще могатъ да присѣдствуватъ.

Цѣната е опрѣдѣлена по 15 лева на мѣсецъ за първитѣ двѣ приготвителни години и по 17 лева за слѣдующитѣ курсови

За да може да се опрѣдѣли класификацията на ученицитѣ, желающитѣ сж умоляватъ да се запишатъ още отъ сега у Г-на К. Демеленъ професоръ по музиката, улица „Царъ Борисъ“ Но. 836.

Господинъ Демеленъ се ватоварва сжщо и съ акордирднито на пяна.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 10564

гр. Варна, 20 Августъ 1898 год.

Варненското Гр. Общинско Управление обявява за знание и прѣдпазване, че въ гр. Вратца се заловени 14 петолевни фалшиви монети, които се отличаватъ отъ истинскитѣ по това, че били малко подебели, 7 с. гр. по малки и думитѣ „Боже пази България“ едва личели. 2) въ село Врѣбево една фалшила 20 ст. монета, която се отличавала отъ истинскитѣ по това че била по малка, груба направа, желтеникава, буквитѣ „сѣединението прави силата“ едва могатъ да се четжтъ. 3. Въ село Костадинецъ една фалшива 50 ст. монета съ дата 1893 год., която се различавала отъ истинскитѣ по това, че била направена отъ калай, гербовитѣ венцѣтъ и буквитѣ били малко груби и гърба и не нарѣзанъ. 4) въ село Поля една фалшива никелова 20 ст. монета, която се различава отъ истинскитѣ по това, че направата била груба и отъ оловенъ металъ синкавъ цвѣтъ, едрибукви и грубостта на герба. 5) въ Русенский жителъ Хайри Алиевъ се заловила една фалшива турска лира, която твърде мѣчно се различавала отъ истинскитѣ, понеже направата и била доста истинска, само че нѣмала звукъ и била малко почерняла.

№ 10562

гр. Варна 21 Августъ 1898 год.

Вслѣдствие писмото на мѣстното Градско Окол. Управление подъ No. 8004 отъ 8 того, Варненското Гр. Общинско Управление като извѣстява, че прѣди нѣколко дни въ една отъ улицитѣ на града е намерена една черна мъжка умбрела, приканва стопана ѝ ако се укаже, да се яви въ реченото гр. Окол. Управление и си я получи.

Издава Варненското Градско Общинско Управление